

(สำเนา)

ประกาศคณะกรรมการประเมินบุคคล

เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลให้ส่งผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ
ระดับชำนาญการพิเศษ ของ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดให้ อ.ก.พ. กรม กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งระดับควบ ตำแหน่งว่างทุกรณี และตำแหน่งที่ผู้ครองตำแหน่งอยู่เดิมจะต้องพ้นจากการไป กรณีเกษียณอายุ และลาออกจากราชการ ซึ่ง อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินบุคคล ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ สธ ๐๒๐๘.๑๐/ว ๑๒๓ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕ โดยมอบให้คณะกรรมการประเมินบุคคล ที่ อ.ก.พ. สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้ง เป็นผู้พิจารณาประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนด นั้น

คณะกรรมการประเมินบุคคล ใน การประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ มีมติให้ข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลส่งผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ของ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ฝ่ายการประเมินฯ	ส่วนราชการ
๑.	นางปวีสพร พันธุ์รุ่ง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ชำนาญการพิเศษ	กลุ่มงานพัฒนาอยุธยาศูนย์ราชการสุข

รายละเอียดแบบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ฝ่ายการประเมินบุคคล จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๙๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้น ระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หาก มีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ลงชื่อ อธิราชพงษ์ แก้วภรณ์

(นายอธิราชพงษ์ แก้วภรณ์)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

ประธานคณะกรรมการประเมินบุคคล

สำเนาถูกต้อง

๒๕๖๖

(นางสุพิชตรา ชาทองยศ)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

บัญชีรายรับ-จ่ายเบิกจ่ายประจำเดือน

เรื่อง รายรับผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานที่วิชาการ

ระบุตัวผู้นำภาระพิเศษ ของ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ส่วนราชการ/ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งเดิมที่ ได้รับการแต่งตั้ง	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการแต่งตั้ง	ตำแหน่งเดิมที่ ได้รับการแต่งตั้ง	หมายเหตุ
๑	นางปัตทร พันธุ์รุ่ม (ตำแหน่งพยาบาล)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ พยาบาลวิชาชีพดำเนินนโยบาย (ตำแหน่งเดิม)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ พยาบาลวิชาชีพดำเนินนโยบายและแผนทำงบประมาณพื้นที่ฯ (ตำแหน่งเดิม)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ พยาบาลวิชาชีพดำเนินนโยบายและแผนทำงบประมาณพื้นที่ฯ (ตำแหน่งเดิม)	เดือนธันวาคม ๒๕๖๐	๑๐๐%

ผู้ลงนามวิชาการที่ส่งประเมิน เรื่อง การพัฒนาปรับเปลี่ยนสถาบันพัฒนาคุณภาพผู้ดูแลผู้ป่วยระยะกลาง (Intermediate Care) จังหวัดอุบลราชธานี
ชื่อสกุลและหน้าที่ นางรัชดา ใจดี ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิษณุโลกนภาพะบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี
วันที่ลงนาม ๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓ “แบบท้ายประกาศ”

(นายรัชดา ใจดี นางรัชดา)
นายแพทย์สาวรัตน์ วงศ์วุฒิ วงศ์วุฒิ

๙๒๒

๑๐๘

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน (ต้องเกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง)

๑. เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริบาลฟื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง (Intermediate Care) จังหวัดอุบลราชธานี

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ระหว่าง วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ถึง วันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗

๓. ความรู้ความชำนาญงานหรือความเขี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

จากการปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยบริจากโภทเคลื่อนที่จังหวัดอุบลราชธานี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยหัวหน้ากลุ่มงานบริการสุขภาพ โดยรับผิดชอบเป็นหัวหน้างานบริหารและพัฒนา ยุทธศาสตร์ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และในปี ๒๕๖๗ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ เป็นรองหัวหน้า กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี มีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้ ให้ปฏิบัติราชการแทนหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ ในกรณีหัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาคุณภาพ และรูปแบบบริการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานพัฒนาระบบบริการสุขภาพและระบบปฐมภูมิ รับผิดชอบงานการพัฒนาระบบบริการ Service plan สาขาวารดูแลผู้ป่วยระยะกลาง (intermediate Care) / สาขาวัสดุกรรม หัวหน้างานพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยจังหวัดอุบลราชธานี มีหน้าที่วางแผน ควบคุม กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญสูง ทางศาสตร์ศิลป์ การพยาบาล และหลักวิทยาศาสตร์ ตามมาตรฐานการพยาบาล และแนวปฏิบัติที่กำหนด ในการดำเนินงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการด้านสุขภาพของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด อุบลราชธานี ขึ้นเคลื่อนการพัฒนาระบบบริการพยาบาลเพื่อสนับสนุนแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ๑๐ สาขา ที่อยู่ในความรับผิดชอบ และมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์นโยบายและแผน ตลอดจนปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และความชำนาญในการนำ แผนและนโยบาย นำสู่การปฏิบัติ โดยมีผู้บัตรการอบรมหลักสูตรพยาบาลเวชปฏิบัติในระดับปฐมภูมิ, ผู้บัตร สาขาเวชปฏิบัติทั่วไป (การรักษายาพยาบาลเบื้องต้น) ปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์ สาขายาพยาบาล ปริญญาโทพยาบาลศาสตร์ สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช การอบรมหลักสูตรผู้บริหารการ สาธารณสุขระดับต้น และการอบรมหลักสูตรผู้บริหารการสาธารณสุขระดับกลาง

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

การดูแลผู้ป่วยระยะกลาง เป็นการดูแลผู้ป่วยที่มีอาการผ่านพ้นภาวะวิกฤติและมีอาการคงที่ แต่ก็ยังคง มีความผิดปกติของร่างกายบางส่วนและมีข้อจำกัดในการปฏิบัติ กิจวัตรชีวิตประจำวัน ที่ต้องได้รับบริการฟื้นฟู สมรรถภาพทางการแพทย์จากทีมสาขาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ในโรงพยาบาลจนถึงชุมชน การวิจัยครั้งนี้เป็น การวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปรับเปลี่ยน ลดลงใช้รูปแบบการพัฒนา และเพื่อประเมินผลกระทบรูปแบบการบริบาลฟื้นสภาพและ ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนา และเพื่อประเมินผลกระทบรูปแบบการบริบาลฟื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง (Intermediate Care) จังหวัดอุบลราชธานี ดำเนินการระหว่าง พฤษภาคม ๒๕๖๖ – มกราคม ๒๕๖๗ ขั้นตอนประกอบด้วย ๕ ระยะ ได้แก่ ระยะที่ ๑ การวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาของระบบการให้บริบาล ระยะที่ ๒ การออกแบบ และพัฒnarูปแบบ ระยะที่ ๓ การนำไปทดลองใช้ ระยะที่ ๔ การปรับปรุงพัฒnarูปแบบ และระยะที่ ๕ การ ประเมินผล คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน ๗๐ คน ได้แก่ ผู้รับผิดชอบงานการบริบาลฟื้น สภาพระยะกลาง (Intermediate Care) กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ ผู้บริหารจากสำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลวิชาชีพที่รับผิดชอบในการดูแลผู้ป่วยระยะกลางของโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัด อุบลราชธานี ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ แบบสอบถามรูปแบบ การบริบาลฟื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง และแบบรายงานการดูแลผู้ป่วย โดยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของ เครื่องมือ (Content validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ ท่าน พิจารณาความตรงด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ และแบบสอบถาม ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัล法ของครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๘๕ ๐.๘๓ ๐.๘๒ และ ๐.๘๑ ตามลำดับวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน เปรียบเทียบผลการทดสอบความรู้ก่อนและหลังอบรมฯ ใช้สถิติ Paired t-test ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

๔. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลการศึกษาฐานแบบการจัดบริการรับ入院พื้นสภารผู้ป่วยระยะกลาง จังหวัดอุบลราชธานี โรงพยาบาลจัดบริการดูแลผู้ป่วยแบบผู้ป่วยนอก ผู้ป่วยใน และดูแลในชุมชน โดยทีมสหสาขาวิชาชีพร่วมกัน ได้แก่ แพทย์เวชศาสตร์พื้นฟู นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด พยาบาลผ่านการอบรมเฉพาะทาง ๔ เดือน พยาบาลผ่านการอบรมระยะสั้น ๓ - ๕ วัน พยาบาลที่ปฏิบัติงานใน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน มีการจัดให้บริการรับ入院พื้นสภารผู้ป่วยระยะกลางแบบผู้ป่วยใน (Intermediate ward) มีจำนวน ๒ แห่ง และอีก ๒๔ แห่งจัดบริการแบบ Intermediate bed และมีการดูแลผู้ป่วยที่ต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ป่วย Stroke, Traumatic brain injury, Spinal cord injury และ Fracture Hip (Fragility fracture) ที่รอดชีวิต ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ และมีคะแนน Barthel index = ๒๐ โดยภาคร่วมของจังหวัดอุบลราชธานี ถือว่าผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๙๖.๑๐ มีการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาโรงพยาบาลที่จะให้บริการพื้นสภารผู้ป่วยระยะกลางแบบผู้ป่วยใน (Intermediate ward) ในปีงบประมาณ ๒๕๖๗ จำนวน ๓ แห่ง คือ โรงพยาบาลพิบูลมังสาหาร โรงพยาบาลน้ำยืน และโรงพยาบาล สิรินธร ใช้รูปแบบการประเมิน Barthel Index และความบกพร่องของร่างกายโดยโรงพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วย ส่งต่อผู้ป่วยไปยังโรงพยาบาลตามที่อยู่หรือภูมิลำเนาของผู้ป่วยผ่านโปรแกรม Smart refer ,PT soft และทางLine กลุ่ม ส่งต่อข้อมูลการรักษาและผู้ป่วยเพื่อรับการรักษาจากโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลแม่ข่าย โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และผู้ป่วยเข้ารับการรักษาเองที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงพยาบาลมีการประเมินสภารผู้ป่วย วางแผนการบริการพื้นสภารผู้ป่วยระยะกลางให้สอดคล้องกับสภารปัญหาของผู้ป่วยผู้ป่วยบัติงานดูแลผู้ป่วยระยะกลาง มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากคิดเป็น $\bar{x} = ๔.๐๒$, $SD = ๐.๕๔$ ความพึงพอใจของผู้ป่วยบัติดูแลผู้ป่วยภายหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการพัฒนารูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$) และบุคลากรสาขาวิชาชีพ มีความคิดเห็นว่าคุ้มกับการจัดระบบบริการรับ入院พื้นฟูผู้ป่วยระยะกลาง ของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี สามารถนำไปใช้ได้ ง่ายอยู่ในระดับมาก และมีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการบริการพื้นสภารผู้ป่วยระยะกลางของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี ที่เกิดจากการระดมสมอง จากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติได้ตามบริบททำให้สามารถให้การบริการผู้ป่วยระยะกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือกันระหว่างโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในการรับส่งต่อผู้ป่วยในระยะ Golden Period มาเพื่อคุ้มครอง เนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรในการดูแลตามสภาพปัญหา เพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมดำเนินกิจกรรมและร่วมประเมินผล

สิ่งสนับสนุนปัจจัยสนับสนุนปัจจัยความสำเร็จ วิเคราะห์ตามหลักบริหาร ๔ M ดังนี้

๑. Man (การบริหารกำลังคน)

๑.๑ ผู้บริหารสูงสุดและผู้บริหารทุกระดับให้ความสำคัญให้การสนับสนุนและมีนโยบายอยู่เบื้องหน้าในการทำทันที ทำต่อเนื่องและพัฒนาอย่างยั่งยืนกับการบริการพื้นสภารผู้ป่วยระยะกลาง

๑.๒ มีบุคลากร ที่ได้รับมอบหมายงานให้ดูแล เป็นหน้าที่หลัก เช่น นักกายภาพบำบัดของทุกโรงพยาบาล และมีทีมสาขาวิชาชีพเป็นแกนนำ ในการพัฒนาระบบอย่างชัดเจน ประกอบด้วยแพทย์ เวชศาสตร์พื้นฟู นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัดนักแก้ไขการพูด นักกายภาพบำบัดที่ผ่านการอบรมเฉพาะทาง พื้นฟูสภารผู้ป่วยระยะกลาง พยาบาลวิชาชีพที่ผ่านการอบรมเฉพาะทางสาขาการพยาบาลพื้นฟูสภาร ๔ เดือน , พยาบาลวิชาชีพที่ผ่านการอบรมระยะสั้น ๓- ๕ วัน และ นักสังคมสงเคราะห์

๑.๓ ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ด้านการฝึกอบรมบุคลากร และการจัดอัตรากำลังให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

๑.๔ มีการดำเนินงานโดยใช้รูปแบบดำเนินการในภาพจังหวัดมีผู้ประสานงานระดับจังหวัดในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่รับผิดชอบงาน Service Plan สาขาวิชาบริบาลพื้นสภาพประชาชน เป็นผู้กระตุ้นและดำเนินการให้มีการพัฒนาการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางอย่างต่อเนื่องและมีสหสาขาวิชาชีพเข้ามีส่วนร่วมและเป็นทีมการดูแลผู้ป่วย เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพได้รอบด้านแบบองค์รวม

๒. Money (การบริหารการเงิน)

๒.๑ การบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อสุขภาพจึงได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินโครงการในทุกกิจกรรม และมีการส่งเสริม ให้มีการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง

๒.๒ สนับสนุนงบประมาณในการจัดประชุมวิชาการ จัดอบรมต่างๆเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากร

๒.๓ สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาสถานที่ในการดูแลผู้ป่วยและจัดซื้ออุปกรณ์ในการฟื้นสภาพเพื่อรองรับการเปิดให้บริการ Intermediate Ward

๓. Material (การบริหารวัสดุในการดำเนินงาน)

๓.๑ มีการพัฒนาระบบสารสนเทศในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลการส่งต่อข้อมูลเพื่อการรักษาระหว่างโรงพยาบาลเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการฟื้นฟูสภาพทันเวลาและครอบคลุม

๔. Management (การจัดการ)

๔.๑ ได้รับการสนับสนุนการดำเนินการจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ มีการจัดการโดยการสนับสนุนและดำเนินโครงการ จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสังค์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชนทุกแห่ง รวมถึงโรงพยาบาลเอกชน โรงพยาบาลของรัฐนอกรังสีกัด องค์กรบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เทศบาลนครอุบลราชธานีและเครือข่ายสุขภาพอื่นๆ ให้การสนับสนุน การดำเนินการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง เพราะประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อนโยบายภาครัฐและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างชัดเจน

๔.๒ มีการกำหนดตัวชี้วัดและการติดตามตัวชี้วัดอย่างเป็นระบบ

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามระยะหรือวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนารูปแบบบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางในจังหวัดอุบลราชธานี มีขั้นตอนการฟื้นสภาพระยะกลางในระยะแรก มุ่งเน้น ๓ กลุ่มโรค ได้แก่ ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) ผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศรีษะ (Traumatic brain injury) และผู้ป่วยบาดเจ็บที่ไขสันหลัง (Spinal cord injury) ในปี ๒๕๖๖ ได้เพิ่มเป็น ๔ โรคได้แก่ ผู้ป่วยกระดูกสะโพกหัก(Hip fracture) โดยใช้แนวทางการดูแลดังนี้ เมื่อผู้ป่วยที่มีอาการผ่านพ้นภาวะวิกฤตและมีอาการคงที่ แต่ยังมีอาการผิดปกติของร่างกายบางส่วนและมีข้อจำกัดในการปฏิบัติภาระประจำวัน จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสภาพในผู้ป่วย ๔ กลุ่มโรคนี้รายใหม่ หรือกลับเป็นชาภัยในระยะเวลา ๖ เดือน และ Fragility hip fracture รายใหม่หรือกลับเป็นชาหักหมัดทุกรายที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลภายในจังหวัดที่รอดีวิตและมีคะแนน Barthel index <๑๕ รวมทั้งคะแนน Barthel index ≥๑๕ with multiple impairments (ผู้ป่วยที่มีความบกพร่องตั้งแต่ ๒ ระบบขึ้นไป ได้แก่ swallowing problem, communication problem, mobility problem, cognitive and perception problem, bowel and bladder problem) มีการจัดบริการการดูแลบริบาลพื้นสภาพระยะ ๓ แบบได้แก่ แบบผู้ป่วยนอก แบบในโรงพยาบาลและในชุมชนเมื่อจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล แล้วนัดไปทำกายภาพบำบัด ที่โรงพยาบาลใกล้บ้านแบบผู้ป่วยนอก และแบบมีนักกายภาพบำบัด และทีมสหสาขาวิชาชีพไปฟื้นฟูที่บ้าน ในจังหวัดอุบลราชธานี ทุกโรงพยาบาลส่งต่อผู้ป่วยเพื่อดูแลจากโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลแม่ข่าย ส่งต่อระหว่างโรงพยาบาลชุมชนและโรงพยาบาลชุมชนระดับเดียวกัน จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลซึ่งเป็นโรงพยาบาลต้นทางไปยังโรงพยาบาลใกล้บ้านของผู้ป่วยซึ่งสอดคล้องกับสมาคมเวชศาสตร์ฟื้นฟูแห่งประเทศไทยที่ศึกษา ว่าระบบการพัฒนางาน การดูแลผู้ป่วยระยะฟื้นฟู(Subacute Rehabilitation) และตลอดที่เรียนการดำเนินงาน ในสังกัด

กระทรวงสาธารณสุข มีการส่งผู้ป่วยผ่านโปรแกรม Smart Refer Thai COC PT soft และแจ้งผ่านกลุ่มไลน์ และผู้ป่วยมาเองโดยญาติหรือผู้ดูแลนำส่ง เพื่อให้ผู้ป่วยในระยะ Golden period ได้รับการพื้นฟูสภาพ โรงพยาบาลทั้ง ๒๖ แห่งในจังหวัดอุบลราชธานี เปิดให้บริการ Intermediate care โดยเปิดให้บริการ Intermediate ward ซึ่งผู้ป่วยได้รับการพื้นฟูแบบผู้ป่วยใน อายุน้อยวันละ ๓ ชั่วโมง และอย่างน้อย ๕ วัน ต่อ สัปดาห์ หรือ อายุน้อย ๑๕ ชั่วโมง/สัปดาห์ (ไม่รวมชั่วโมง nursing care) จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่โรงพยาบาล สรรพสิทธิประสังค์ และโรงพยาบาลเขื่องใน เปิดให้บริการ Intermediate bed ซึ่งผู้ป่วยได้รับการพื้นฟูโดย เฉลี่ยอย่างน้อย วันละ ๑ ชั่วโมงอย่างน้อย ๓ ครั้งต่อสัปดาห์ (ไม่รวมชั่วโมง nursing care) จำนวน ๒๔ แห่งจาก ทั้งหมด ๒๖ แห่ง มีทีมสนับสนุนทางการพื้นฟูสมรรถภาพในจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า บุคลากรทุกวิชาชีพไม่เพียงพอต่อการ ให้บริการ โดยพบว่า แพทย์เวชศาสตร์พื้นฟู มีเฉพาะที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสังค์ ควรมีในโรงพยาบาล ระดับ S ขึ้นไป นักกายภาพบำบัด มีจำนวนบุคลากร ร้อยละ ๖๑.๐ ของ FTE ควรมีในโรงพยาบาลระดับ S อายุน้อยจำนวน ๒ คน แต่ในจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน ๕ โรงพยาบาล ที่มีนักกายภาพบำบัด ๑ คน (นา ตาล, เหล่าเสือโก้ก, นาเยี่ย, สว่างวีรบวงศ์ และอนุมดแดง) ส่วนนักกิจกรรมบำบัดมีเฉพาะที่โรงพยาบาลสรรพ สิทธิประสังค์, โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาวิราลงกรณ และควรมีทุกโรงพยาบาลระดับ A ขึ้นไป นักกายภาพบำบัด มี ๒ คน มีเฉพาะที่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสังค์ และพยาบาลที่จบหลักสูตรเฉพาะทางสาขาการพยาบาลพื้นฟู สภาพ มีไม่ครบถ้วนโรงพยาบาล จัดให้มีพยาบาลที่ผ่านการอบรมเฉพาะทางสาขาวิชาการพยาบาลพื้นฟูสภาพ หลักสูตร ๕ เดือน ในโรงพยาบาลที่เปิดให้บริการ Intermediate care ward / bed ก่อนดำเนินงาน โรงพยาบาลมีการประชุมชี้แจงผู้รับผิดชอบงานและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจขั้นตอนและการดำเนินงาน มีการกำหนด บทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรแต่ละระดับในการดำเนินการโดยมีการประสานงานในด้านต่าง ๆ ร่วมกับภาคีเครือข่ายในการดำเนินงาน และนำ Flow chart การดูแลผู้ป่วยมาใช้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นักสภรณ์ เชิงสะอัด (๒๕๖๒) ที่ทำการศึกษาการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยระยะกลางโดยการมีส่วนร่วม ของภาคีเครือข่ายอำเภอสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ดการมีแพทย์เฉพาะทางโรคทางเวชศาสตร์พื้นฟูเฉพาะใน โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสังค์ยังไม่มีในโรงพยาบาลแม่ข่าย ๕ แห่งได้แก่โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา โรงพยาบาล สมเด็จพระยุพราชเดชอุดม โรงพยาบาลวารินชำราบ และโรงพยาบาลตระการพืชผล ในโรงพยาบาลแม่ข่ายมี วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในดูแลผู้ป่วยระยะกลางเพียงพอแต่ในโรงพยาบาลชุมชนขนาดเล็กบางแห่งยังมีไม่ เพียงพอต่อการดูแลผู้ป่วย ทุกโรงพยาบาลมีค้นหาผู้ป่วยในชุมชนและรับส่งต่อผู้ป่วยกลับเพื่อตู้และจาก โรงพยาบาลออกจากนั้นยังมีการผลิตสื่อการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้สำหรับประชาชน มีการพัฒนาระบบ สารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลตัวชี้วัดมาตรฐานให้มีความเชื่อมโยงทั้งเครือข่ายได้แก่โปรแกรม smart refer โปรแกรม PT soft Line กลุ่ม Intermediate Care รายงานประจำเดือนการเก็บข้อมูลผลการดำเนินงานการ ดูแลผู้ป่วยระยะกลางของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี มีการเผยแพร่แนวทางปฏิบัติการแก่ทุก โรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี และมีการกำกับติดตามโดยการนิเทศงานการดำเนินงานโดยผู้ประสานงาน ระดับจังหวัด ระหว่างโรงพยาบาลและภัยในโรงพยาบาลไปยังเครือข่าย ในการบริบาลพื้นฟูสภาพผู้ป่วยระยะ กลาง มีการประเมินภาวะสุขภาพของผู้ป่วยในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณอย่างครอบคลุมได้ สอบถ้วน ประเมินความต้องการของผู้ป่วย ข้อมูลที่เป็นจริงแก่ผู้ป่วยเกี่ยวกับการวินิจฉัยโรคและการรักษาอย่าง ครอบคลุม สอนและแนะนำผู้ป่วยเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยง และครอบคลุม เกี่ยวกับสาเหตุและการรักษาความเจ็บป่วยของผู้ป่วย ตลอดจนวิธีการในการดูแลตนเองและให้ครอบครัว ของผู้ป่วยเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกในการรักษาและกลวิธีในการดูแล ตนเอง แก่ผู้ป่วยและญาติ มีการประสานทีมสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องออกเยี่ยมบ้านให้การรักษาพื้นฟูตามปัญหา

ของผู้ป่วยอย่างน้อย ๑ ครั้งต่อเดือน ในผู้ป่วยที่ไม่มีปัญหาสุขภาพซับซ้อนหรือไม่มีอาการรุนแรง BI < ๑๕ เมื่อผู้ป่วยระดับความรุนแรง ระดับ ๑,๒,๓ มีการประสานระบบฉุกเฉิน ๑๖๖๙ (EMS) หรือรถนำส่งรับผู้ป่วยไปรับการรักษาที่ โรงพยาบาล และจัดบริการพยาบาลผู้ป่วยตามแนวทางการรักษาทุกโรงพยาบาลมีระบบติดตามหลังจำหน่ายตลอด ๖ เดือน หรือหลังจาก BI = ๒๐ มีการเชื่อมโยงการดูแลต่อเนื่องร่วมกับชุมชนเครือข่ายท้องถิ่น มีการบูรณาการทีมสาขาวิชาชีพร่วมกับ Long term care และ service plan อีกด้วย

หลังการใช้รูปแบบการจัดบริการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางของโรงพยาบาล ในจังหวัดอุบลราชธานี ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี ที่เกิดจากการระดมสมอง จากบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้รูปแบบที่เหมาะสมสามารถนำไปปฏิบัติตามบริบท ทำให้ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและโรคอื่นๆที่เข้าเกณฑ์พื้นสภาพระยะกลางสามารถเข้ารับการดูแลจากพยาบาลและทีมสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้องได้ทันระยะเวลาที่กำหนด ผู้ปฏิบัติงานมีแบบแผนการดูแลผู้ป่วยได้ และสามารถปรับแผนการดูแลตามปัญหาของผู้ป่วยเฉพาะรายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมินผลสำเร็จของการดำเนินงานตามรูปแบบโดยการสอบตามผู้ปฏิบัติงานในการดูแลผู้ป่วยผู้รับผิดชอบงานระดับโรงพยาบาล ผู้ประสานงานระดับจังหวัด ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ผลปรากฏดังนี้

๑ ผลการประเมินความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสมและความถูกต้องของวัตถุประสงค์(Goals) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Output) ครอบคลุมของรูปแบบการพัฒนาบริบาลผู้ป่วยระยะกลางในจังหวัดอุบลราชธานี พบร่วมกับ ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุมโดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่า ๑. ด้านสถานการณ์ บริบท เพื่อประเมินความเหมาะสม และความพร้อมของนโยบาย หลักการวัดถุประสงค์ของการพัฒนารูปแบบบริบาลพื้นสภาพระยะกลาง พบร่วมกับ ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความเหมาะสม ความพร้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ๒. ด้านความเพียงพอ เหมาะสมและความพร้อมของบุคลากรผู้ดูแล อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการดูแลผู้ป่วย สถานที่ดูแล พบร่วมกับ ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความเพียงพอ เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ๓. ด้านความพร้อมของกระบวนการ การดูแลผู้ป่วยระยะกลาง พบร่วมกับ ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความเพียงพอ เหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ๔. ด้านความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ใน การพัฒนารูปแบบการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง มีความเหมาะสมและความพร้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ๕. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบและการดำเนินการตามรูปแบบของผู้ปฏิบัติใน การดูแลผู้ป่วยพบว่ามีความพร้อม ความเหมาะสม เพียงพอ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ๖. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบและการดำเนินการตามรูปแบบของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแล พบร่วมกับ ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความเหมาะสม เพียงพอ โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบงานระดับจังหวัด ระดับโรงพยาบาล ผู้ปฏิบัติดูแลผู้ป่วย ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การนำรูปแบบการพัฒนาการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางไปใช้สรุปประเด็นสำคัญได้ว่า ๑) ข้อดีของรูปแบบการพัฒนาบริบาลพื้นสภาพระยะกลางด้านการบริบาล เป็นรูปแบบที่โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล นำไปใช้แล้วสามารถให้การบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางทั้ง ๕ กลุ่มโรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้หน่วยงานตั้งกล่าวสามารถวางแผนดำเนินการดูแลผู้ป่วยระยะกลาง ได้อย่างถูกต้อง ครอบคลุม เหมาะสม ตามมาตรฐานวิชาชีพ ให้ผู้ป่วยสามารถเข้าถึงบริการอย่างรวดเร็ว ครอบคลุม เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถกลับบ้านได้อย่างปกติ ลดภาระด้านต่างๆแก่ญาติเช่นค่าใช้จ่ายในการดูแล และก่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจ ของบุคลากรและเครือข่ายบริการสาธารณสุขในพื้นที่ ๒) ปัญหาอุปสรรคในการนำรูปแบบการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลางจังหวัดอุบลราชธานี คือ บทบาทภาระหน้าที่ ของทีมสาขาวิชาชีพมีมากทำให้บางครั้งไม่

สามารถดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในรูปแบบได้ ส่งผลต่อการ ปฏิบัติกิจกรรม ไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. การใช้รูปแบบการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง เป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยระยะกลางทั้ง ๔ กลุ่มโรค ได้แก่โรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) การบาดเจ็บที่สมอง (Traumatic brain injury) และการบาดเจ็บที่กระดูกสันหลัง (Spinal cord injury) และโรคกระดูกข้อสะโพกหัก (fracture hip) โดยสิ่งที่สำคัญที่สุดในการใช้โปรแกรมให้มีประสิทธิภาพ คือ การมีส่วนร่วมและยอมรับจากทีมสหสาขาวิชาชีพ

๒. ทีมสหสาขาวิชาชีพและทีมในชุมชน มีแนวทางที่ชัดเจนในการดูแลระยะกลางในโรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) การบาดเจ็บที่สมอง (Traumatic brain injury) และการบาดเจ็บที่กระดูกสันหลัง (Spinal cord injury) ที่ต้องได้รับการบริบาลพื้นสภาพระยะกลาง ให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถกลับมาดำรงชีวิตได้ตามปกติ

๓. การพัฒนารูปแบบการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง (Intermediate Care) จังหวัดอุบลราชธานี โดยการนำเอาหลักการบริหารจัดการ ๕ M นำมาประยุกต์ใช้ ในการบริหารจัดการพัฒนารูปแบบทำให้เกิดการพัฒนาระบบบริการ Intermediate ward และ Intermediate bed ของแต่ละโรงพยาบาล ภายใต้หลักการการพัฒนาระบบบริการ (Service plan) ในสาขา Intermediate Care ไม่ว่าจะเป็นด้าน คน เงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ ตลอดจนการบริหารจัดการภายในเครื่องข่าย มีระบบที่เอื้อประโยชน์ต่อกัน มีการใช้ทรัพยากร่วมกัน การสอนและเพิ่มพูนทักษะในความเชี่ยวชาญพิเศษในการบริการ ส่งผลต่อแนวโน้มการเปิดให้บริการ Intermediate ward ของโรงพยาบาลเพิ่มขึ้น โดยระบบการบริหารจัดการด้าน บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการร่วมกันระหว่างโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลแม่ข่ายและ โรงพยาบาล Sub Node และ Intermediate bed ที่มีจำนวนเตียงเพิ่มขึ้น

๔. การพัฒนารูปแบบ โดยนำองค์ประกอบหลัก คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์(Outcome) มาพิจารณา ให้มีรูปแบบที่ชัดเจนโดยเกิดจากการระดมสมองของบุคลากรทีมสุขภาพทั้งเครือข่ายงานการบริบาลพื้นสภาพผู้ป่วยระยะกลาง (Intermediate care) บุคลากรทีมสุขภาพสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งผลลัพธ์ที่ดีในการดูแลผู้ป่วยที่พ้นภาวะวิกฤตเข้าสู่ระยะกลางตามเกณฑ์ มีอัตราการการได้รับการบริบาล ร้อยละ ๘๖.๑๐

๗. ความยุ่งยากและข้อข้อในการดำเนินการ

การดำเนินการในการวิจัยต้องมีการประสานทั้งทีมสหสาขาวิชาชีพในโรงพยาบาล รวมทั้งต้องมีการสร้างแรงจูงใจ เสริมพลัง และพัฒนาสมรรถนะอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน นอกจากนี้จะต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ป่วยเพื่อให้ยินยอมเข้าสู่การดูแลรักษาในรูปแบบใหม่

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

การสร้างแรงจูงใจและเสริมพลังให้กับทีมสหสาขาวิชาชีพ และเครือข่าย เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ป่วยและญาติเกี่ยวกับการการดูแลรักษารูปแบบใหม่

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. ในกระบวนการพัฒนารูปแบบการบริบาลพื้นสภាឡผู้ป่วยระยะกลาง (Intermediate care) จังหวัดอุบลราชธานี นั้น พบว่า กระบวนการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในทีมสุขภาพ การส่งเสริมให้มีการทำงานร่วมกันเป็นทีมโดยการมีส่วนร่วมจากทีมทุกคนจะสามารถทำให้เกิดระบบที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำให้ผู้ป่วยเข้าถึงบริการได้มากขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่บริการในการประเมินอาการ การส่งต่อผู้ป่วยเข้ารับบริการการพยาบาลตามแนวทางการดูแลผู้ป่วย การส่งต่อเมื่อมีความผิดปกติหรือมีภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้นทำให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒. เป็นข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนาระบบบริการการบริบาลพื้นสภาระยะกลาง ทั้ง ๕ กลุ่มโรคได้แก่โรคหลอดเลือดสมอง, การบาดเจ็บที่สมอง, การบาดเจ็บที่กระดูกสันหลังและกระดูกข้อสะโพกหัก (ในกลุ่มอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ชนิดที่ไม่บาดเจ็บรุนแรง)

๓. ระบบบริการพื้นสภាឡผู้ป่วยระยะกลาง หรือ Intermediate care จะช่วยให้ผู้ป่วยระยะกลางทั้ง ๕ กลุ่มโรค ได้แก่โรคหลอดเลือดสมอง, การบาดเจ็บที่สมอง, การบาดเจ็บที่กระดูกสันหลังและกระดูกข้อสะโพกหัก (ในกลุ่มอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป ชนิดที่ไม่บาดเจ็บรุนแรง) เข้าถึงบริการพื้นสภารอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดภาวะแทรกซ้อนลดความพิการ และส่งเสริมคุณภาพชีวิต จนผู้ป่วยสามารถกลับมาช่วยเหลือตนเองได้ ตั้งนั้น หากมีขยายผลงานวิจัยโดยขยายกลุ่มการเก็บข้อมูล แยกเป็นการดูแลแบบผู้ป่วยใน ผู้ป่วยนอกและต่อเนื่องในชุมชน จะทำให้เราทราบถึงผลการพื้นสภารของผู้ป่วยระยะกลางจากชนิดการดูแล เพื่อให้สอดคล้องกับการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์ที่วัดของกระทรวงสาธารณสุข

๔. ควรมีการขับเคลื่อนของทีมสาขาวิชาชีพและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกัน โดยเริ่มจากความต้องการของชุมชน หากิจกรรมหรือวิธีการที่ทำให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมและเกิดความรู้สึกเป็นญาติพี่น้องกับผู้ป่วย ควรส่งเสริมศักยภาพให้ผู้ป่วยใช้เครื่องช่วยเดิน และกายอุปกรณ์เสริมด้วยตนเองไม่เป็นภาระกับผู้ดูแล

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

อยู่ในระหว่างดำเนินการ

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

- (๑) นางปักสพร พันธุ์จุ่ม สัดส่วนของผลงาน....ร้อยละ .๑๐
- (๒)สัดส่วนของผลงาน.....
- (๓)สัดส่วนของผลงาน.....

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นางปักสพร พันธุ์จุ่ม)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

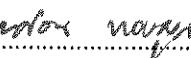
(วันที่)/...../.....

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางปักสพร พันธุ์จุณ	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)

(นายศรอน ทองมูล)

(ตำแหน่ง) หัวหน้ากลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ

(วันที่) ๕/กุมภาพันธ์ /๒๕๖๗.

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)

(นายธีระพงษ์ แก้วกมชา)

(ตำแหน่ง) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

(วันที่)/...../.....

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบาย

ผลงานลำดับที่ 2 และผลงานลำดับที่ 3 (ถ้ามี) ให้ดำเนินการเพิ่มอ่อนผลงานลำดับที่ 1

โดยให้สรุปผลการปฏิบัติงานเป็นร่องๆ ไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบายไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบการเสนอข้อเสนอแนะคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง แนวคิดการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี

๒. หลักการและเหตุผล

จากการที่ระบบบริการสุขภาพของประเทศไทยในปัจจุบัน ประสบกับปัญหาสำคัญหลายประการ อันได้แก่ ปัญหารื่องประสิทธิภาพ คุณภาพบริการ ความเป็นธรรมในการการเข้าถึงบริการ ตลอดจนความแออัดของผู้รับบริการในสถานบริการระดับสูง สะท้อนถึงการใช้ทรัพยากรที่ไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับบทบาทของสถานพยาบาลในการให้บริการ มีการขยายบริการและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยขาดการวางแผนการจัดระบบบริการที่ดี ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการพัฒนาและการเข้าถึงบริการของประชาชน รวมถึงการจัดบริการดูแลรักษาผู้ป่วยยังมีศักยภาพไม่เท่าเทียมกันในแต่ละโรงพยาบาล การส่งต่อผู้ป่วยไปดูแลรักษาพยาบาลในสถานบริการที่มีศักยภาพสูงกว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ดังนั้นกระทรวงสาธารณสุขได้เห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพ จึงได้กำหนดแผนการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน พัฒนาศักยภาพ ส่งเสริมระบบส่งต่อ เพื่อลดความแออัดและจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม โดยมีกรอบการพัฒนาระบบบริการสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายบริการ แผนการขยายโรงพยาบาลเป็นรายแห่ง (Service Plan) โดยมีกรอบแนวคิดเครือข่ายบริการไร้รอยต่อ (Seamless Health Service Network) และการพัฒนาเครือข่ายบริการระดับจังหวัด (Province Health Service Network) ทุกระดับตั้งแต่ปัฐมภูมิ ระดับทุติยภูมิ ระดับตติยภูมิ และศูนย์เชี่ยวชาญระดับสูง เช่นเดียวกัน รวมถึงการสร้างระบบเครือข่ายบริการที่เชื่อมโยงกันในระดับจังหวัดและภัยในเขตสุขภาพ เพื่อใช้ทรัพยากรในเครือข่ายที่มีจำกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด หลักเลี้ยงการลงทุนช้าช่อน และจัดสภาพการแข่งขันท่ามกลางทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยการพัฒนาศักยภาพของสถานบริการแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามขีดความสามารถที่กำหนด เพื่อร่วมรับและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศไทย

นอกจากการกำหนดทิศทางการพัฒนาระบบบริการในส่วนภูมิภาค ตามแผนการจัดระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) กระทรวงสาธารณสุขมีบทบาทให้การสนับสนุนการจัดบริการที่มีคุณภาพ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการ ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพและขยายบริการให้กับหน่วยบริการที่มีความพร้อมเดิม โรงพยาบาลมีการจัดแบ่งหน่วยบริการตามขนาดและจำนวนเตียง โดยแบ่งเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ภายหลังดำเนินการตามนโยบายแผนพัฒนาระบบบริการ (Service Plan) จึงจำเป็นต้องปรับระดับศักยภาพและกำหนดประเภทของหน่วยบริการใหม่ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับแผนพัฒนาระบบบริการ (Service Plan)

ระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ในปี ๒๕๖๕ ได้กำหนด ๑๐ สาขา ต่อมาในปี ๒๕๖๖ กำหนดเป็น ๑๙ สาขา และในปี ๒๕๖๗ ได้กำหนดเป็น ๒๒ สาขา โดยกลุ่มงานพัฒนาคุณภาพและรูปแบบบริการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้ประสานงานระดับจังหวัด จำนวน ๒๒ สาขา ดังนี้ ๑) สาขามะเร็ง(Cancer) ๒) สาขาผ่าตัดวันเดียวกลับ(One Day Surgery) ๓) สาขาอโรมปิดิกส์(Orthopedic) ๔) สาขาศัลยกรรม(Cancer) ๕) สาขาอายุรกรรม(Pneumonia and Sepsis) ๖) สาขาโรคหลอดเลือดสมอง(Stroke) ๗) สาขาการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ(STEMI) ๘) สาขาปรับปรุงและปลูกถ่ายอวัยวะ(Transplants) ๙) สาขาการบริบาลพื้นสภาระยะกลาง(Intermediate care) ๑๐) สาขาหู คอ จมูก(Ear Nose Throat) ๑๑) สาขาโรคหัวใจ ๑๒) สาขาอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ๑๓) สาขาทารกแรกเกิด ๑๔) สาขาสาขาสุขภาพจิตและยาเสพติด ๑๕) สาขาตา ๑๖) สาขาไต ๑๗) สาขาสุขภาพช่องปาก ๑๘) สาขาสูติ - นรีเวชกรรม ๑๙) สาขาโรคไม่ติดต่อ ๒๐) สาขาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ๒๑) สาขาการใช้ยาอย่างสมเหตุสมผล ๒๒) สาขาการดูแลแบบประคับประคอง โดยมีการจัดทำแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ทุกปี และมีการจัดประชุมวิชาการซึ่งแนวโน้มอย่างตัวชี้วัดต่างๆ ออกนิเทศติดตาม ให้คำแนะนำในการดำเนินงานรายสาขาแก่

โรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ มีการออกแบบเสริมพลังให้คำแนะนำ (Coaching) และมีการนำปัญหา สถานการณ์และข้อมูลสถานะสุขภาพมาวิเคราะห์เพื่อสรุปและจัดเตรียมข้อมูลเพื่อรับการตรวจราชการประจำปี

จากข้อมูลพื้นฐาน พบว่า สถานบริการสุภาพภาครัฐ มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในระบบบริการสุขภาพ เนื่องจากเป็นการลงทุนของรัฐเพื่อให้เกิดการจัดบริการที่กระจายไปในทุกพื้นที่ โดยมีเป้าหมายที่ต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ สามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ โดยจังหวัดอุบลราชธานี มีโรงพยาบาลรองเรียนแพทที่ ๒ แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ ๑ แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป ๓ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๒๒ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล แห่ง โรงพยาบาลเฉพาะทาง ๒ แห่ง โรงพยาบาลของรัฐต่างกระทรวง ๒ แห่ง โรงพยาบาลเอกชนเฉพาะทาง ๑ แห่ง และโรงพยาบาลเอกชน ๕ แห่ง นอกจากทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้ารับบริการอย่างทั่วถึงแล้ว กระทรวงสาธารณสุขยังได้กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนา หน่วยบริการสุขภาพให้มีพิธีทางชัดเจนและเป็นระบบ โดยการจัดทำแผนการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) และได้มีการขับเคลื่อนแผนการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ ระยะเวลา ๕ ปี (ปีงบประมาณ ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙) มุ่งพัฒนาระบบบริการทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับปฐมภูมิ ทุติยภูมิ ตรีภูมิ และศูนย์ความเชี่ยวชาญ ระดับสูง สร้างระบบที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย โดยใช้หลักการ “เครือข่ายบริการที่เรื่อยต่อ” ซึ่งจังหวัดอุบลราชธานีได้มีการแบ่งเครือข่ายบริการสุขภาพออกเป็น ๔ โซน คือ โซน ๑ โรงพยาบาล ๕๐ พรรษา มหาชิราลงกรณ เป็นโรงพยาบาลแม่ข่าย ประกอบด้วยโรงพยาบาลลูกข่าย ๕ โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลเชื่อใน โรงพยาบาลม่วงสามสิบ โรงพยาบาลดอนมดแดง โรงพยาบาลตาลสุมและโรงพยาบาลเหล่าเสือโกก โซน ๒ โรงพยาบาลตระการพีผลเป็นโรงพยาบาลแม่ข่าย ประกอบด้วย โรงพยาบาลลูกข่าย ๕ โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลเชมราฐ โรงพยาบาลกดข้าวปุน โรงพยาบาลโพธิ์ไทร โรงพยาบาลนาตาลา และ โรงพยาบาลศรีเมืองใหม่ โซน ๓ โรงพยาบาลลารินชำราบ เป็นโรงพยาบาลแม่ข่าย ประกอบด้วยโรงพยาบาลลูกข่าย ๖ โรงพยาบาล ได้แก่ โรงพยาบาลสำโรง โรงพยาบาลสว่างวีรธรรม โรงพยาบาลเยี้ย โรงพยาบาลพิบูลมังสาหาร โรงพยาบาลโขเงี้ยม และโรงพยาบาลสิรินธร โซน ๔ โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเดชอุดมเป็นโรงพยาบาลแม่ข่าย ประกอบด้วยโรงพยาบาลลูกข่าย ๕ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลจัชหลวย โรงพยาบาลน้ำดี โรงพยาบาลน้ำดี โรงพยาบาลทุ่งศรีอุดม และโรงพยาบาลบุณฑริก

ในบทความนี้เราจะพิจารณาแนวคิดการพัฒนาโรงพยาบาลแม่ข่ายภายใต้ ระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ของโรงพยาบาลจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อพัฒนางานระบบบริการสุขภาพของโรงพยาบาล โดยมุ่งเป้าให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนเป็นระบบบริการสุขภาพที่มีศักยภาพรองรับปัญหาทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ซับซ้อนในพื้นที่ เพื่อความครอบคลุมในการดูแลสุขภาพที่มีศักยภาพรองรับปัญหาทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ซับซ้อนในระดับพื้นที่ เพื่อความครอบคลุมในการดูแลสุขภาพประชาชนทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสภาพ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

บทวิเคราะห์

การพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) เป็นสิ่งสำคัญ โดยพบว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ ประกอบด้วย การถ่ายทอดนโยบายของเขตสุขภาพอย่างเป็นนโยบายที่ชัดเจนลงสู่ผู้ปฏิบัติในระดับจังหวัด ใน การพัฒนาระบบบริการสุขภาพในรูปแบบการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งระหว่างจังหวัดและระหว่างอำเภอ การดำเนินงานในรูปแบบเครือข่ายบริการโรงพยาบาลแม่ข่าย (Node) โรงพยาบาล Sub node และโรงพยาบาลลูกข่าย ภายใต้ความร่วมมือของโรงพยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญในระดับสูง

จากการดำเนินงานพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ที่ผ่านมา สามารถตอบสนองต่อบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขระหว่างโรงพยาบาลได้เป็นอย่างดี แต่ก็ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการรักษาพยาบาล การพัฒนาขีดความสามารถของโรงพยาบาลแม่ข่าย รพ. Sub node รพ.ลูกข่าย ให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกัน เพื่อช่วยลดความแอกอัดในโรงพยาบาล ลดอัตราครองเตียงที่ไม่

เหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการให้ความร่วมมือทั้งในโรงพยาบาลและระหว่างโรงพยาบาลในการพัฒนาคุณภาพ ทางด้านการรักษาพยาบาลต่อไป เพื่อตอบสนองต่อแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) គรรมีการ กำหนดแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการสนับสนุนทรัพยากรที่เหมาะสม โดยมีผู้รับผิดชอบหลัก (manager) ในแนวนโยบายของแต่ละกลุ่มยูธ ภายใต้กระบวนการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลแม่นยำ ให้ สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่อย่างถูกต้องและเหมาะสม รวมทั้งการประสานความร่วมมือภาคีเครือข่ายในระดับ พื้นที่ ภายใต้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

การพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ขึ้นกับระบบบริหารจัดการสุขภาพระดับเขตที่ช่วย สนับสนุนและประสานการดำเนินงานส่งผลให้แผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพมีแนวโน้มที่ดีขึ้น สามารถแก้ไข ปัญหาในระดับพื้นที่ที่สลับซับซ้อน ประสานทรัพยากร ลดต้นทุนบริการสุขภาพ ลดขั้นตอนและระยะเวลาอยู่ รวมถึงระบบการประสานส่งต่อ ช่วยให้การส่งต่อนอกเขตลดลง ช่วยให้ประชาชนเข้าถึงบริการสุขภาพที่มี คุณภาพ อย่างเท่าเทียม เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพสามารถนำแนวโน้มโดยแยกย่อยแลงลงสู่การปฏิบัติได้อย่าง เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามผลของการดำเนินงานการจัดระบบบริการสุขภาพอาจ ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานที่ยาวนานโดยอาจต้องประเมินผลในระยะ ๓ - ๕ ปี

แนวคิด

การจัดระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ประกอบด้วย

๑. ปัจจัยนำเข้า (Input) ซึ่งมีโดยมาจากกระทรวง โครงสร้างคณะกรรมการ และคณะทำงาน Service plan ของเขตสุขภาพที่ ๑๐ ที่เขื่อมโยงกับคณะกรรมการ (Service Plan) ของจังหวัดอุบลราชธานี

๒. กระบวนการ (Process) เป็นการวิเคราะห์ส่วนขาด the six building blocks กำหนดดำเนินการ และประเมินผลแผน

๓. ผลลัพธ์ (Output) เป็นตัวชี้วัดคุณภาพการดำเนินงานระดับจังหวัดและระดับเขต

ประเด็นการพัฒนาและสมรรถนะที่จำเป็นของระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ๒๒ สาขา ของ Service Plan โดยกำหนด เป้าหมายของ Service Plan ในแต่ละสาขา จำแนกตามโรงพยาบาลในแต่ละระดับ โดยมาตรฐานการบริการขึ้นกับศักยภาพและขีดความสามารถในการดูแลโรงพยาบาล

ตัวชี้วัดการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) แยกเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญและตัวชี้วัดร่วมของ ระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) ทุกสาขา ในระดับเขตและระดับจังหวัด ซึ่งโรงพยาบาลนำตัวชี้วัดมาใช้ในการพัฒนาระบบบริการสุขภาพของแต่ละโรงพยาบาลที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่

การดำเนินงาน การติดตาม และการประเมินผล ให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติสามารถประยุกต์ใช้หนังสือคู่มือ แนวทางการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service Plan) คู่มือการพัฒนาคุณภาพระบบบริการในโรงพยาบาล ตามแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

ข้อเสนอ

จากแนวคิดการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี โดยให้แต่ละโรงพยาบาลวิเคราะห์ส่วนขาดด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลลัพธ์ เพื่อกำหนดแผนและ พัฒนาส่วนขาดของแต่ละโรงพยาบาล ดังนี้

๑. ด้านปัจจัยนำเข้า ต้องกำหนดนโยบายการปฏิบัติเพื่อพัฒนาระบบบริการสุขภาพตาม Service plan ในแต่ละสาขาและกำหนดคณะกรรมการและคณะทำงานโดยมีประธาน กรรมการและเลขานุการที่เขื่อมโยงการ ทำงานระหว่างคณะกรรมการขององค์กรแพทย์ องค์กรพยาบาล และของโรงพยาบาลและรายงานผลต่อผู้บริหาร ของโรงพยาบาลเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบบริการตาม Service plan ในแต่ละสาขา

๒. ด้านกระบวนการ โดยการพัฒนาระบบบริการของบุคลากรทุกวิชาชีพ ข้อมูลสารสนเทศ การเงิน การคลัง อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ในแต่ละสาขาของ Service plan และภาวะผู้นำของผู้บริหาร

๓. ด้านผลลัพธ์ มีการกำหนดตัวชี้วัดคุณภาพบริการของบุคลากรแต่ละวิชาชีพที่สอดคล้อง กับ Service plan ในแต่ละสาขา ตามที่โรงพยาบาลกำหนด และสอดคล้องกับตัวชี้วัดของกระทรวง เขตสุขภาพ และจังหวัด

ทั้งนี้ให้แต่ละองค์กรวิชาชีพในโรงพยาบาล วิเคราะห์หาส่วนขาดที่สำคัญ ตลอดจนสมรรถนะของแต่ละองค์กรวิชาชีพ ว่าต้องการพัฒนาในด้านใด ต้องการบุคลากรมีสมรรถนะในด้านใด เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขาที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ทั้งนี้องค์กรวิชาชีพต่างๆในโรงพยาบาลสามารถกำหนดแผนพัฒนาบริการและแผนพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรแต่ละวิชาชีพให้สอดคล้องกับ Service plan ในแต่ละสาขา

มาตรฐานการจัดบุคลากรสหวิชาชีพที่กำหนดในการให้บริการใน ๒๒ สาขา ของ Service Plan นำมาใช้เป็น Demand (ความต้องการ) ด้านกำลังคน และวิเคราะห์ Gap Analysis เพื่อกำหนดแผนการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในแต่ละวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ ตามสาขา Service Plan ของโรงพยาบาล และให้ผู้นำองค์กรในแต่ละวิชาชีพใช้เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดผลลัพธ์และกำหนดเป็นตัวชี้วัดคุณภาพใช้เป็นเกณฑ์ในการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ ตามสาขา Service Plan และให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของกระทรวง เขตสุขภาพ และของจังหวัด

ผู้บริหารเขตสุขภาพควรจัดประชุมผู้รับผิดชอบงาน ระบบบริการสุขภาพทั้งเขตสุขภาพ เพื่อร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในงานพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา โดยเฉพาะประเด็น ข้อเสนอแนะ จากการนิเทศงาน เพื่อให้เกิดแนวทางดำเนินการ และโครงการพัฒนาต่างๆ ที่ ตรงกับปัญหา และได้รับการยอมรับตรงกันทั่วทั้งเขต เป็นหนึ่งเดียว มีเอกภาพ เกิดการขับเคลื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ตลอดจนสามารถ วัดผลการดำเนินงาน และ มีการพัฒนาต่อเนื่องต่อไปได้ อย่างเป็นรูปธรรม ไม่เลื่อนลอย

ในการประชุมผู้รับผิดชอบงานระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา ควรครอบคลุม ประเด็นหลัก ๓ ประเด็น คือ การตีกรอบปัญหาให้ชัดเจน เป็นรูปธรรมที่สุด การวิเคราะห์รากเหง้าของปัญหาที่ แท้จริง และ การสรุปแผนดำเนินการ พร้อมการกำหนด ตัวชี้วัดผลสำเร็จที่จับต้องได้

กระทรวงสาธารณสุข ควรส่งเสริมความก้าวหน้าให้กับบุคลากรที่รับผิดชอบการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา ที่ตอบสนองต่อนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข เพื่อเป็นขับเคลื่อน ในการปฏิบัติงานของบุคลากร

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ของจังหวัดอุบลราชธานี มีดังนี้

๑. ความพึงพอใจของผู้รับบริการจะมีความพึงพอใจต่องานบริการมากขึ้น เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการได้ตรงตามความต้องการ

๒. ความคุ้มค่าในการดำเนินงาน องค์กรจะสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดทรัพยากรมากขึ้น ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากร่วมกัน เช่น การพัฒนาโรงพยาบาลแม่ข่าย, การเพิ่มศักยภาพของบุคลากรในโรงพยาบาลชุมชน และมีการ Consult Case ที่มี High risk ให้เร็วขึ้น มีการพัฒนาระบบส่งต่อใน case Fast Track ที่มีประสิทธิภาพ และปลอดภัย

๓. มีการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการทำงานสำหรับบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เช่น การเพิ่ม Strok unit ที่ โรงพยาบาลแม่ข่าย (วารินชำราบและศูนย์การพิเศษ), เพิ่มศักยภาพการให้ยา rt-PA ในโรงพยาบาล Sub node เช่น โรงพยาบาลพิบูลมังสาหาร, สนับสนุนการอบรมการดูแลผู้ป่วย Stroke แก่แพทย์และพยาบาล, จัดทำระบบการจัดเก็บข้อมูลให้มีการเชื่อมโยงกันทั้งเครือข่าย และมีการพัฒนาศูนย์ Medical Thrombectomy ในเขตสุขภาพที่ ๑๐

๔. ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน บุคลากรจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น บรรลุเป้าหมายของงานและตอบสนองต่อผู้รับบริการได้ตรงตามความต้องการ

๔.การปรับปรุงองค์กร โรงพยาบาลจะสามารถปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน และระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีเข้มงุ่งไปสู่การพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา ให้บรรลุผลตามดัวซึ่วัด และเป็นการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลแม่ข่าย และเพิ่มศักยภาพโรงพยาบาลลูกข่าย

ทั้งนี้ ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขาของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ปัจจัยทางด้านบุคลากร เช่น ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆจากงานนี้ยังพบปัจจัยด้านองค์กร และปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อม อย่างไรก็ตี หากผู้บริหารสามารถตระหนักรถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา ไม่ว่าจะเป็นด้าน คน เงิน วัสดุ ครุภัณฑ์ ตลอดจนการบริหารจัดการภายในเครือข่าย มีระบบที่เอื้อประโยชน์ต่อกัน มีการใช้ทรัพยากร่วมกัน การสอนและเพิ่มพูนทักษะในความเชี่ยวชาญพิเศษในการบริการ เช่น การพัฒนาโรงพยาบาลสีฟื้นฟ้อง การพัฒนาโรงพยาบาลแม่ข่าย เป็นต้น ย่อมจะสามารถพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ตัวชี้วัดความสำเร็จของแนวคิดการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) จังหวัดอุบลราชธานี นั้น สามารถขับเคลื่อนผ่านประเด็นหลักๆ ได้เป็น ๕ ประเด็น ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ได้วิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มสถานะสุขภาพของประชาชนในพื้นที่โดยใช้ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ที่ดังต่อไปนี้ ข้อมูลสถานการณ์เจ็บป่วยของประชาชน จังหวัดอุบลราชธานี จากรายงานผู้ป่วยนอก รายงานผู้ป่วยในของโรงพยาบาลในจังหวัดอุบลราชธานี จ้อมูล สถานการณ์โรคติดต่อจากศูนย์ระบาดวิทยา จ้อในการเกิด ข้อมูลการตาย ผลการตรวจคัดกรองสุขภาพประชาชน ข้อมูลผลการดำเนินงานของหน่วยงาน นโยบายส่วนกลาง และข้อมูลด้านบุคลากรของหน่วยงาน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ได้จัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้องค์ประกอบขนาดของปัญหา ความรุนแรงของปัญหา ความยากง่ายของการแก้ปัญหาและความตระหนักรู้ในการแก้ปัญหา เรียงลำดับจากมากไปน้อย

๒. แผนงานยุทธศาสตร์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้เครื่องมือ “SIteM” ด้านโครงสร้าง (S ; Structure) ด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศ (I ; Information) ด้านกระบวนการทำงานและนวัตกรรม (I ; Innovation) และมีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน (I ; Integration) ด้านการติดตามประเมินผล (M ; Monitoring & Evaluation) โดยวางแผนนโยบายให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และนโยบายปลัดกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ในการทำงาน ของนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี “ระบบบริการสุขภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการโปร่งใส ร่วมใจภาคีเครือข่าย มุ่งหมายสุขภาวะประชาชน” และมีนโยบายมุ่งเน้น ๕ ประเด็น ดังนี้

๑. One Health

๒. Single plan(แผนงาน,,แผนคน,แผนลงทุน, วัสดุ , Zero Sum Game)

๓. กำกับแผนอย่างเคร่งครัด

๔. ระบบควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ

๕. มี PM กำกับติดตามงานทุกด้าน

๓. การถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติ

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี กำหนดให้เครือข่ายบริการสุขภาพระดับอำเภอ จัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนการเงินการคลัง (Plan fin) และได้จัดประชุมการถ่ายทอดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ รวมทั้งการลงนามบันทึกข้อตกลงการปฏิบัติราชการประจำปี

๔.การกำกับ ติดตาม ประเมินผล

เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีได้แนวทางการควบคุม กำกับ และประเมินผลดังนี้

๑.การนิเทศงานสาธารณสุขสมมพسان กำหนดปีละ ๒ ครั้ง โดยทีมนิเทศงานสาธารณสุขสมมพسانระดับจังหวัด จำนวน ๕ ทีม

๒.การประเมินผลการดำเนินงานเครือข่ายบริการสุขภาพระดับอำเภอ (Ranking) ปีละ ๒ ครั้ง

๓.การนิเทศงานเฉพาะกิจ กรณีเกิดปัญหาที่จำเป็นเร่งด่วน

๔.การติดตามความก้าวหน้าผลการพัฒนาในที่ประชุม กวป. และคณะกรรมการบริหารทุกเดือน

ทั้งนี้ตัวชี้วัดความสำเร็จของแนวคิดการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ (Service plan) ในแต่ละสาขา ควรมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนางานและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามและประเมินผลตัวชี้วัดความสำเร็จจะช่วยให้ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานสามารถมองเห็นพัฒนาการของตนเองและองค์กรได้อย่างชัดเจน และสามารถนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนางานต่อไป

(ลงชื่อ..........)

(นางปรีดา พยัคฆ์)

ผู้ขอประเมิน
(วันที่) ๕ / ๗ / ๒๕๖๗